

Al hebben we onze geschiedenis in duizend stukken laten vallen, de toekomst kunnen we samen maken. Pier21 nodigt je daarom uit voor de tijdreis *Un dia nobo - Wan nyun dey - In nije dei*, indrukwekkend muziektheater in de tuin van het Keramiekmuseum Princessehof. Leer over het slavernijverleden van Fryslân, de ander én jezelf in deze bijzondere co-productie met Black Harmony, Untold, het Volksoperahuis en De Harmonie. Te zien van dinsdag 6 juni t/m zondag 2 juli. De kaartverkoop start op donderdag 16 maart.

Het toeval is enorm. Schrijver Guus Pengel vindt het bizar dat nét in de weken wanneer hij een theaterstuk schrijft over diefstal in het Keramiekmuseum, er daadwerkelijk ook keramiek ontvreemd is. "Dat verzin je toch niet?"

De voorstelling is ook zónder dat toeval actueel. De Surinaamse schrijver vertelt: "Het verhaal gaat over twee vrouwelijke beveiligers, één is Antilliaans-Fries en de ander is Fries-Fries. Ze bewaken samen een keramieken schilderijlijst in de tuin van het Keramiekmuseum. Na sluitingstijd worden ze de geschiedenis in getrokken als het bekende schilderij van de broers Van Nassau met de zwarte bediende verschijnt en tot leven komt en met hen spreekt. Samen zorgen voor veiligheid in de samenleving is een actueel thema, evenals het steeds meer durven aankijken van ons slavernijverleden. We staan met onze handen vol scherven, maar kunnen de toekomst samen maken."

Pengel verwijst naar *Kintsugi*. Bij deze Japanse techniek uit de vijftiende eeuw wordt kapot aardewerk gelijmd met goud, waarbij de breuklijnen niet weggestopt worden, maar juist duidelijk te zien zijn. Maar hoe breng je die pijn, scherpste, diepte én gouden connectie in een voorstelling? Pengel wordt geholpen door zeer ervaren makers. "Ik wilde al heel lang eens werken met Kees Scholten (artistieke leiding) van het Volksoperahuis en met Black Harmony en Untold. Kees maakt muziektheatervoorstellingen die maatschappelijke thema's op een muzikale, toegankelijke en humoristische manier aanraken. Bij Black Harmony en Untold weten ze zoveel over het Afro-Caribische erfgoed, ze duiken op een indrukwekkende manier in de geschiedenis en brengen dat met zang en dans echt onder je huid. Door hen begrijp ik mijn historie zoveel beter. En dus is het een droom die uitkomt om deze mensen in Leeuwarden bij elkaar te zien en met Pier21 deze belangrijke voorstelling te maken."

De belangrijkste voorwaarde voor het hele team is om echt te weten wat er leeft in de stad en provincie. "We zijn met zwarte Friezen in gesprek gegaan over hoe zij Friesland ervaren, wat er zich heeft afgespeeld in de provincie als het gaat om slavernij en hoe het nu is."

Pengel drukt zich heel kalm uit als hij zegt verbaasd te zijn over de berichten enkele jaren geleden. "De Antilliaanse gemeenschap in Leeuwarden is heel groot. In de gemeenteraad werd besproken dat Antillianen niet meer naar de stad mochten komen. Ze zouden te veel overlast en risico geven. Wow... dus jij zegt tegen een hele groep mensen uit hetzelfde Koninkrijk dat ze ergens niet mogen wonen? En dat is geen groot landelijk nieuws? En dan heb je het over mienskip? Verbazing ja, zo noem ik het maar. Het geeft in ieder geval inspiratie voor dit stuk en de vraag hoe we de toekomst wél gaan maken met elkaar."